

Макаръ, че много лесно се запознаваха помежду си и си изучаваха имената и роднитѣ мѣста, но обикновенно за сношения по мѣжду си, момчетата си викаха единъ другиму „*хжиъ*“ или „*хжилакъ*“, както сж се викали по мѣжду си едноврѣмешнитѣ български хайдутѣ—въстанници въ балкана. Това прозвище го въввѣдоха въ четитѣ пакъ старитѣ хшпове, които сж участвували въ четитѣ на вѣйводитѣ Хаджи Димитра, Панайота, Филипъ Тотя, Желя и др. И ний ги наричаме съ обичното имъ прозвище.

Въ четитѣ имаше хора съ разни характери. Но двама души: Генко Бѣльовъ отъ Пиротъ и Атанасъ Рашовъ отъ Русчукъ, съ своя веселъ характеръ, съ своитѣ шегѣ и остро-ти, и съ своитѣ пѣсни тѣй веселяха дружината щото бѣхъ любимци на всѣкого. Генко бѣше 25—26 годишенъ момъкъ. Живѣлъ 7—8 години въ Влашко, билъ словослагателъ въ Каравеловата печатница. Работилъ и въ печатницата на вѣст-ницитѣ „Дума“ и „Знаме“, които Хр. Ботевъ издаваше и редактираше. Знаеше науствъ всичкитѣ съчинения на Любена Каравелова и на Ботева, които обожаваше. Тѣхнитѣ пѣсни го страшно въодушавяваха, и той всѣкога испѣваше по нѣкоя отъ тѣхъ подходяща на обстановката. Самъ бѣше съ срѣденъ ржствъ момъкъ съ стройна снага, русъ съ твърдѣ правелни и симпатични чѣрти на лицето. мустачки руси малки засука-ни на горѣ. Облеченъ въ българска въстанническа форма каквато по напрѣдъ описахме, съ хубавъ бѣлъ агнешки кал-пакъ на главата украсенъ съ позлатено левче и султанъ отъ високи бѣли пера, обуть съ красиво изработени вадени царвули върху хубави бѣли навои, застѣгнати съ черни сука-ри, вѣоржженъ съ една нова мартинка, припасанъ около кръста съ патронташъ въ койтосе лѣщеха около стотина жълти марти-новски патрона, Генко прѣдставляваше не само единъ красивъ момъкъ въ когото е готова да се влюби всѣка мома при пръвъ поглѣдъ на него, но и единъ юнакъ каквито рѣдко имаше.

Атанасъ Рашевъ родомъ отъ Русчукъ, момче 18—19 годи-шно, чернооко съ красиво червендалесто лице, едва почернела горня уста, срѣденъ ржствъ стройна снага, твърдѣ прилично облеченъ и обуть съ традиционнитѣ за хшповетѣ царвули съ бѣли навои и черни сукари, — било на работа въ Влашко